

[Gert Petersen]

bart skal have konkret form i næste samling i form af et lovforslag, hvilket vi hilser med stor tilfredshed.

Det fremgår af det, jeg har sagt, at jeg mener, en sådan lovgivning og sådanne principper bedst lader sig praktisere under andre samfundsforhold end dem, der råder her, under socialistiske samfundsforhold, og det kan man såmænd ganske enkelt belyse ved at henvise til sådan et princip som fabrikkationshemmeligheder, der spiller en vældig rolle under vore samfundsforhold, og som naturligvis, hvis det princip skal tilgodeses, er noget, som i allerhøjeste grad er med til at vanskeliggøre en lovgivning og en gennemførelse af sådanne principper, som der her er tale om. Men det skal dog ikke afholdes os fra også at gøre noget her og nu, og jeg vil i og for sig godt erkende, at et land som USA, når det drejer sig om sikring mod sundhedsfarlige stoffer af den ene eller den anden art, på en række områder er længere fremme, end f. eks. Danmark er. Det samme gælder måske også Sverige, det kender jeg ikke så meget til, men det gælder i hvert fald i vid udstrækning USA, så det kan altså lade sig gøre i hvert fald i nogen grad også under vore forhold, og så skal vi naturligvis sætte ind på det.

En vurdering af produkterne – især de kemiske stoffer og produkter – fra det offentlige side, en stillingtagen til deres anvendelse er et alment behov for menneskene og deres samfund uanset samfundssystemet.

Og så med henblik på de tanker, som ministeren har lagt frem, er jeg enig i udgangspunktet, som er formuleret af ministeren på denne måde:

»Det må fremover være et selvfølgelig krav, at kemiske stoffer undersøges, inden de tages i anvendelse, så man kan vurdere både deres umiddelbare og langsigtede virkninger på mennesker og miljø.«

Men jeg må til gengæld spørge, om dette udgangspunkt følges op helt konsekvent i de punktforslag, som ministeren skitserer. Jeg vil godt sige om disse punkter – jeg tror, der er seks af dem, som ministeren mener bør være hovedprincipper for en kommende lovgivning – at jeg i det store hele kan tilslutte mig dem, og dér, hvor jeg nu har bemærkninger, er udelukkende dér, hvor jeg har kritik eller spørgsmål. Det, som jeg tier om, er jeg stort set enig i.

For det første vil jeg spørge, når der tales om, at producenter og importører skal pålægges pligt til at anmelde nye kemiske stoffer til myndighederne, før eller når de markedsføres, om en sådan anmeldelse er tilstrækkelig. Er det ikke også nødvendigt, at myndighederne godkender sådanne nye stoffer, inden de tages i anvendelse? Jeg tror ikke, at en registrering er tilstrækkelig.

For det andet går ministeren netop i dette punkt lidt let hen over spørgsmålet om, hvornår en anmeldelse og eventuelt en godkendelse skal finde sted. Ministeren siger, før eller når de markedsføres. Jeg vil godt gøre opmærksom på, som det refereres i ministerens egen redegørelse, at man i USA har en lov, hvorefter kemiske stoffer eller kendte stoffer, som ønskes anvendt til nye formål, skal anmeldes til myndighederne, mindst 90 dage før markedsføringen finder sted, og det betyder, at myndighederne har tid til virkelig at foranstalte, at disse stoffer bliver undersøgt. Jeg har set i redegørelsen fra miljøstyrelsen, at der er andre lande, hvor man har andre principper, hvor man kan vente til den dag, man markedsfører de pågældende stoffer, og så synes jeg egentlig ikke, at selv en anmeldelse er noget som helst værd. Anmeldelsen må finde sted i god tid inden den påtænkte markedsføring, og jeg mener som sagt også, at den helt generelt bør følges op af en godkendelse.

Et andet punkt vedrører ministerens krav om, at producenter og importører skal have pligt til for egen regning at sørge for gennemførelse af de fornødne undersøgelser, hvis anmeldelsen ikke belyser risikoen og anvendelsen af stoffet tilstrækkelig godt. Her bliver jeg nødt til at rejse et par problemer. For det første om man virkelig vil sørge for, at samfundet råder over tilstrækkelig ekspertise til at sikre en kontrol med de anmeldelser, der kommer ind. Jeg synes selv, at det beløb, som man regner med i redegørelsen, 5-10 mill. kr., forekommer mig meget, meget beskedent og alt for beskedent til, at en sådan kontrol virkelig kan gennemføres, at en sådan ekspertise kan sikres.

For det andet – det er noget, som ikke direkte vedrører helt specifikt netop dette, men i betragtning af, at giftloven skal gå ind i den kommende lovgivning, må det også være rimeligt at rejse det her – må vi konstatere, at der allerede på nuværende tidspunkt ikke er